

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ

Είχα τὸ εὐτύχημα νὰ κουβεντιάσω, ὄχι τὴν ἴδια ἡμέρα, μ' ἕναν πρόφην καὶ μ' ἕναν ἐν ἐνεργεῖα βουλευτὴν. Ὁ πρόφην ἦταν ἀπὸ τὸν Πύργο. Ὁ ἐν ἐνεργεῖα ἀπὸ τὴν Πάτρα. Ὁ πρῶτος ὑπὲρ τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδας, ὁ δεύτερος ἀντιμονοπωλιακός.

Ὁ πρόφην μοῦ εἶπε :

— Ἄς κάνουν πῶς δὲν ψηφίζουν τὸ μονοπώλιο καὶ τὰ λέμε ! Ὅλ' ἡ Ἠλεία θὰ κουβαληθῆ ἰδῶ, ὄχι πιά μὲ σανίδες, ἀλλὰ μὲ τοὺς γκράδες καὶ καλὰ ξεμπερδέματα ὕστερα !

Ὁ δεύτερος πάλιν, ὁ ἐν ἐνεργεῖα, ἐφώναζε :

— Ζητᾶνε νὰ μᾶς δέσουνε ! Ζητᾶνε νὰ μᾶς βάλουν στὴν ράχη μας ἄλλο ἔλεγχο, χειρότερο ἀπὸ τὸν Οἰκονομικό. Ἄς κοπιᾶσουν, ἂν τοὺς βαστάη ! Ὅλ' ἡ Πάτρα τὸ σύνθημα περιμένει νὰ κουβαληθῆ σύσσωμη στὴν Ἀθήνα, μὲ βαπόρια καὶ μὲ σιδηρόδρομο, κατὰ ξηρὰν διπλ. καὶ κατὰ ῥάλασσαν !

Ἄκουσα τὸν πρῶτον, κ' ἐπίσθηκα πῶς πρέπει νὰ ψηφισθῆ ἡ Σύμβουσις, γιὰ νὰ μὴν ἴδουμε στὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν τοὺς Ἠλείους Ἄκουσα καὶ τὸν δεύτερο, κ' ἀμέσως ἡ πεποίθησή μου ἄλλαξε διεύθυνση. εὐχῆθηκα δ' ἐνδομύχως νὰ πορριφθοῦν αἱ προτάσεις τοῦ κ. Δ. Δεληγιάννη, γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἐρθ' ἡ συμφορὰ ἀπὸ τὴν Πάτρα.

Τὸ ἴδιο μοῦ φαίνεται, θάλαθε καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὑποχρεωθείσα νὰ χορέψῃ τὴν φιγούραν αὐτὴν τοῦ κοπιγιόν.

— Πάτρα ἢ Πύργο ;

Καὶ ἡ Κυβέρνησις τρέμει νὰ προτιμήσῃ τὴν Πάτρα, καὶ διστάζει νὰ γυρίσῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πύργου.

Καὶ ζητᾶει δεξιά κ' ἀριστερά σανίδα σωτηρίας. Καὶ σανίδαν ὀλέθρου ἀντικρύζει πάντοτε.

Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀπὸ τὴ Βουλὴ τὸ ζήτημ' αὐτό, τὸ σπουδαιότατο, βγαίνει μουντζουρωμένο. Μήπως ἀπὸ τῆς στῆλες τῶν ἐφημερίδων βγαίνει καθαρότερο ;

Ἡ μὰ ἀπὸ 'δῶ φωνάζει πῶς τὸ μονοπώλιο ἐπιβάλλεται πρὸς σωτηρίαν τῆς σταφίδας, τῆς πατρίδας καὶ τῆς σανίδας. Ἡ ἄλλη ἀπὸ 'κεῖ διαμαρτύρεται πῶς μὲ τὸ μονοπώλιον θὰ καταστραφούνη καὶ τὰ τρί' αὐτὰ παλλίδια τοῦ νεοελληνικοῦ λογοκοπανισμοῦ, ἀφοῦ καὶ ἡ σταφίδα ἄρχισε πὰ νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς ρητορικὴ κορώνα εἰς τοὺς ὑπὲρ θεσμῶν καὶ πατριῶν ἀγωνιζομένους ρήτορας. Νὰ εἶσθε δὲ ὑπερβέβαιοι πῶς ἂν ὁ αἰμυνηστος Λασσάνης δὲν περιώριζε τόσο τὸν κύκλον τῆς ἐμπνεύσεως τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰσχύλου καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους, ἢ Σταφίδα θὰ ἐχρησίμευεν ὡς τίτλος καὶ ὡς these κανενὸς κυρίου Ἀμπελαῖ—πρὸς σύνθεσιν δράματος ἢ κωμωδίας—καὶ ὡς ἀφορμὴ ἐπιδείξεως τῆς πατριωτικῆς κριτικῆς κανενὸς κυρίου Καζάζη.

Εἰδικότῃτα καμμιὰ στὰ σταφιδικὰ δὲν ἔχω—καὶ καυχῶμαι πῶς εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ μόνος Ρωμηὸς ποῦ ἀνομολογεῖ τὴν ἀναρμοδιότητά του σὲ τέτοιο **κοινότατο** ζήτημα—γι' αὐτὸ δὲ καὶ δὲν τολμῶ ν' ἀναμιχθῶ ἐνεργῶς στὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐκφέρω τὴν πεφωτισμένην γνώμην μου. Ἐξετάζω ὅμως τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ θορύβου, τοῦ ἀνοήτου καὶ κάπως κωμικοῦ θορύβου, ὁ ὁποῖος ἐσηκώθηκε τριγύρω του καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ἀλεκάλυψε τὸν κ. Δ. Δεληγιάννην φυγόστρατον τοῦ 97 καὶ τὸν κ. Σκληρὸν εἰδικὸν **Καρχαριολόγον**, ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν δὲ αὐτὴν καταλήγω, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, στὸ συμπέρασμα πῶς καὶ ἡ Σταφίδα, ὅπως καὶ δὲ ἡ λοιπὴ Ἑλλάς, ἡ ὀργανικὴ, καὶ ἡ ἀνόργανος, διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Σανίδας, ἢ ὁποῖα καὶ θὰ λύσῃ τὸ Σταφιδικὸν ζήτημα.

Ἐνας συνάδελφός μου—μὰ μοναδικὴ ἴσως ἐξαιρέσις μέσα στὸν δημοσιογραφικὸν κυκεῶνα—ὁ ὁποῖος φροντίζει νὰ ἐξετάξῃ ὅλα τὰ ζητήματα μὲ κάποιαν σεμνότητα καὶ μὲ κάποιαν ψυχραιμίαν γνησίως Ἑγγλέζικη, ὑπεστήριξε εἰς κάποιον κύκλον ὅτι μὲ κανένα τρόπον δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἡ σύμβασις, ὅπως ὑπεβλήθη, χωρὶς νὰ ὑποστῇ γενικὴν κάθαρσιν στοὺς ὅρους τῆς, διότι θάχομε κακὰ ξεμπερδέματα μὲ τοὺς σταφιδοπαραγωγούς ἐν περιπτώσει περονοσπόρου ἢ ἄλλης θεομηνίας, ὅταν θὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι, νὰ πουλήσουν τὸ πρᾶγμα τους σὲ χαμηλὴ τιμὴ.

— Θὰ βάλουν κανόνια τριγύρω στ' ἀλώνια τους, ἐφῶναξε, καὶ ἄς πάη ἡ ἔταιρία νὰ τοὺς τὰ πάρη!

— Μὰ δὲν θὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ τῆς τὸ δώσουν; παρατήρησε ἓνας ἀπὸ τοὺς συζητητάς.

— Ὑποχρεωμένοι; Θὰ λησμονῆς, φίλε μου, πῶς ὁ Ρωμηὸς ὅταν πρόκειται νὰ προστατεύσῃ τὴν περιουσίαν του, δὲν ἀναγνωρίζει κανέναν νόμον καμμιάν ὑποχρέωσιν! Δὲν εἶμαστε στὴν Ἀγγλίαν!...

— Καὶ δουλεύει καὶ Σανίδα! ἐπρόσθεσε τρίτος ἀπὸ τὴν συντροφιὰ.

Δημ. Π. Ταγκόπουλος.